



Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 23. An opinio aliqua ideo censeri debeat probabilior, vel etiam probabilis, hoc ipso, quòd doceatur à pluribus, vel à multis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42634

lium, plus tribuendum est antiquis quam recentibus, quia illi fuerunt magis vicini auctoribus legum & ab initio interpretes earum; si sunt circa materias fideli & morum, plus est tribuendum Sanctioribus quam aliis, quia illi & amplius illuminantur a Deo & melius sciunt mystica discernere; circa materias attingentes conscientiam, plus tribuendum Theologis quam Juristis; circa materias juridicas, plus Juristis, quam Theologis &c., quia cuique in sua arte & professione est magis fidendum.

35 §. III. Major numerus auctorum, per se loquendo, facit majorem auctoritatem, quia plures oculi plus vident quam pauciores: intellige tamen, ceteris paribus, nam S. Aug. de doctr. Christ 1. 2. c. 8. loquens de auctoritate extrinseca manifestè docet graviores auctores & pauciores posse æquivalere pluribus non ita gravibus, uti rectè expendit Eß. in app. a. 126. Nav. ait, quod opinio, quæ docetur à sex doctoribus eam ex professo tractantibus sit censenda communior & probabilius, quam quam tenetur à 50. aliis, qui alicujus alterius auctoritatem sequuntur; & hoc demonstrat Carden. in 1. crisi. d. 11. c. 2. a. 4. item in 2. crisi d. 3 n. 9. Similiter plus tribuendum est scribentibus absque passione & particulari affectu, quam antecedenter affectis uni parti aut pro una & mulantibus, ideoque plus docentibus indifferenter & sine spe lucri, quam advocatis unius partis; plus liberè dicentibus, quod sentiunt, quam obligatis ad sequendum unum auctorem vel certam viam. Videri potest Laurent. hic d. 4. à n. 62.

36 Q. 23. An opinio aliqua censeri debeat probabilius vel etiam probabilis, hoc ipso quod doceatur à pluribus vel à multis. R. Cum Carden. in 1. crisi d. 11. à n. 197. non semper, uti ostenditur in exemplis apud Carden., nam

Quinque

Quinque Auctores docent, quod contritio perfecta non semper sit conjuncta cum remissione peccatorum: quod possit revelari confessio ad probandum valorem matrimonii; aut ad impediendum, ne invalidè contrahatur: quod Doctor in Theologia vel Jure Canonico possit sine Episcopi approbatione audire Confessiones: quod Sacerdos possit consecrare extra Missam pro viatico infirmi: quod Matrimonium fidelis cum haeretico sit invalidum.

Sex docent, verba non esse de essentia absolutionis sed alio signo perfici posse: Eum, qui se poluit tactibus Religionis, non teneri in confessione explicare circumstantiam sacrilegii: non esse mortale, si confessarius revelet veniale; nec si revelet peccatum publicum poenitentis: non posse omnes Sacerdotes absolvere in articulo mortis.

Septem docent, non omnia Sacra menta fuisse à Christo instituta: Episcopum haereticum vel degradatum vel à Papa impeditum invalidè ordinare: non licere communicare nisi cibo digesto & capto somno: Matrimonium consummatum posse dissolvi saltem auctoritate Papæ per professionem religiosam: matrimonio clandestino valido non legitimari problem antea suscep tam, uti refert *Sanch. de matr.* 1. 3. d. 44. n. 2.

Octo docent, non esse mortale solenniter administrare Sacra menta in mortali: posse fidem in mortali constitutum & contritum accedere ad communionem sine confessione, si speret brevi adsutrum Confessarium, cui devotius confitebitur: posse Papam dispensare in impedimentis jure naturali dirimentibus matrimonium.

Novem docent, Prælatos regulares posse sine approbatione Episcopi audire confessiones sacerdotum.

Decim docent, votum non peccandi non posse commu-

137

139

140

141

commutari : Diaconatum non esse verum Sacra-
mentum Ordinis : concubitum Clerici in Sacris esse
simplicem fornicationem , uti refert Sancb. l. 7. d.
27. n. 20.

142 *Duodecim* docent , non violari sigillum per re-
velationem peccatorum committendorum : Chri-
stum non consecrassé verbis sed solâ voluntate vel
alio signo externo.

143 *Tredecim* docent , mappas Altaris non necessa-
riò debere esse benedictas.

144 *Sedecim* docent , infantes sine ullo baptismo de-
cedentes posse aliquibus casibus salutem consequi..

145 *Vigintiquinque* docent , omnes gradus consan-
guinitatis vel affinitatis *Levit.* 18 prohibitos diri-
mere matrimonium jure naturali.

146 *Vigintiocto* docent , matrimonium Eunuchi-
arentis utroque testiculo esse validum : in quibus-
dam causis Ecclesiasticis posse cognoscere & judicare
laicos , uti refert Carden. n. 248.

147 *Quadragesima & plures*, quos referunt Sancb. l.
6. d. 16. n. 2. Arsd. T. 2. p. 2. tr. 1. c. 3. q. 16. Sto xl. 2. n.
244. dicunt Confessarium , qui ex confessione no-
vit poenitentem esse indignum officio , posse ideo illi
in electione gratuita & secreta suum suffragium ne-
gare : Sententiæ autem illæ omnes sunt improbabili-
les & oppositæ illis sunt certæ , ergo præcisè num-
erus auctorum , etiam Catholicorum , non facit sen-
tentiam esse probabilem : Nec obstat , quod Ecclesia

vix possit ignorare ejusmodi opiniones teneri , & ta-
men non semper damnet , nam Ecclesia Dei , inquit
S. Aug. Epist. 119. c. 19. inter multam paleam mul-
taque zizania constituta , multa tolerat , & tamen
qua sunt contra fidem vel bonam vitam , non appro-
bat . Ratio autem , cur numerus auctorum præcisè
non reddat semper opinionem probabilem , hæc est ,
quia

quia quandoque primi auctores ejusmodi sententiarum non satis examinarunt utrumque fundamenta, reliqui autem transcriperunt tantum, & similiter cœcè secuti sunt; quandoque successu temporis inventæ sunt novæ rationes convincentes aut principium certum in contrarium; quandoque emanarunt declarationes, per quas antiquatæ sunt ejusmodi sententiae & elisa earum probabilitas. Sapienter dixit Cardin. Sfondratus in Reg. Sacerd. I. I. §. 20. & I. 2. § 14. n. 6. *Sunt opiniones instar monetæ, cuius valor non ex numero sed pondere & metallo estimatur: sic opiniones, non Doctorum numerus, sed major ratio, veritas & prudentia commendat, alsoquin semper vincerent facti, quorum numerus, quam prudentum major est.*

Q. 24. Quis restare possit & ad quem spectat 150
judicare, an hæc vel illa opinio sit probabilis. R.

§. I. De probabilitate intrinseca opinionis pos-
sunt judicare soli doctissimi & in re morali versatissimi,
non autem mediocriter docti, ita *Tapia, Moys,*
Carden. in I. cr. d. 59 n. 4. Ratio est, quia ut sciatur,
an hæc opinio sit intrinsecè probabilis, sciri dehet,
quid sit stricta probabilitas, item conferri debent
motiva hujus & oppositæ opinionis, ac considerari,
an motiva pro hac non sint fortè levia, dubia, & qui-
voca, Sophistica, item an non pro contraria sint mo-
tivacerta, hoc autem non possunt nisi viri doctissimi
& in re morali versatissimi, ergo. Notat autem spe-
cialiter *Gran.* viris ingeniosis parum in re morali
versatis maximum esse periculum hic errandi, nam
facile nova inveniunt, & quæ invenerint, facile judi-
cant certa, (quia suum cuique pulchrum) cùni ta-
men aliis sapientibus sæpe videantur frivola.

§. II. Vir mediocriter doctus potest judicare de 151
probabilitate extrinseca opinionis, si statum quæstio-